

Hvis Skibet først kommer hjem efter 1ste April, maa det derimod svare Afgift for det løbende Aar, saaledes at hvis det ikke atter udflyares inden 30te Juni, vil det i alt Fald have at betale Halvdelen paa denne Dag og den anden Halvdel ved Aarets Slutning.

Dette er Hovedreglerne angaaende den ny Afgift, men i øvrigt har jeg ment, at de nærmere Detailbestemmelser med Hensyn til Afgiftens Opkrævning bør man overlade til Overtoldbestyrelsen at fastsætte. Toldvæsenet har at opkræve Afgiften, og det bør fornødt ogsaa træffe de nærmere Bestemmelser, som maatte være nødvendige for at sikre Statskassen, selvfølgelig dog under alt fornødent Hensyn til, hvad der kan være rimeligt og billigt over for Rederne. Udvalget har ikke anset det for hensigtsmæssigt at belejre Lovforslaget med alt for minuttige Bestemmelser i den Retning.

Sævnstides med denne Omformning af Afgiften bortfalder saa den hidtidige personlige Anmeldelsespligt for Skipperen. I Stedet herfor paalægger man Skipperen Forpligtelser til at give en skriftlig Anmeldelse til Konsulen i den Havn, hvor han indløber for at løsse og lade, saaledes at det overlades Udenrigsministeriet nærmere at foreskrive, hvad en saadan Anmeldelse skal indeholde. Det maa tilføjes, at for visse Landes Vedkommende er det fastsat i vore Handelstraktater, at vore Skibsførere skulle melde sig hos Konsulen. Dette er saaledes Tilfældet for Kina og Siam's Vedkommende. En saadan traktatmæssig Bestemmelse maa selvfølgelig respekteres, og Udenrigsministeriet maa derfor udstede Befendtgørelse om, i hvilke Lande den personlige Anmeldelsespligt ogsaa fremtidig skal paahvile Skipperne.

Som det vil ses af Betænkningen, er der et Mindretal, bestaaende af de ærede Medlemmer for Vro (Frederiksen) og Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen), som ikke har sluttet sig til Flertallet i Henseende til Afgiftssatsernes Størrelse. Medens Mindretallet i Henseende til Afgiftens Omformning og de derhen hørende Bestemmelser er af samme Opfattelse som Flertallet, mener det derimod, at Satserne ere noget for høje, og foreslaar, at de kun skulle udgøre 75 Ore og 25 Ore henholdsvis for Dampskibe og Sejlskibe. Dertil er at bemærke, at disse af Mindretallet foreslaaede Satser ville give en væsentlig mindre Indtægt end den hidtidige Konsulatafgift. Hvis man gaar ud fra, at samtlige Dampskibe og Sejlskibe paa 50 Tons og herover erlægge denne Afgift, vil den som Maximum kunne

indbringe omtrent 124,000 Kr. I Virkeligheden vil den altsaa indbringe adskilligt mindre. Nu har jeg for mit personlige Vedkommende intet imod at ønske de Skibsfarten paahvilende Byrder nedsatte — jeg taler her ikke paa Udvalgets Begne; jeg kan i og for sig meget vel tiltræde den Opfattelse, at det vilde være heldigt yderligere at lette de Byrder, der paahvile Skibsfarten. Men paa den anden Side maa jeg fremhæve, at det fra Regeringens Side er gjort gældende, at man for Tiden ikke kan gaa ind paa en saadan Reduktion af Konsulatafgiften, og man har, ikke uden Tøje, det maa jeg erkende, henvist til, at der netop i det sidste Par Aar er gennemført Lovbestemmelser, som i ikke uvæsentlig Grad have bidraget til at lette Byrderne for Skibsfarten. I Soløven, som vedtoges i Fjor, blev det saaledes bestemt, at Udgifterne til Hjemsendelse af Sømand fra Skibe, som ere forulykkede i Udlandet, fremtidig skulle udredes af Statskassen i Stedet for som hidtil af Rederierne. Dette vil sandsynligtvis betyde en aarlig Udgift for Statskassen af 30—40,000 Kr., et Veløb altsaa, som Rederierne blive lettede for. Ligeledes er der i de nærmest foregaaende Aar blevet vedtaget Bestemmelser om, at Skibsaafgiften skal bortfalde, naar Frikhavnen aabnes, og tillige, at Havneaafgiften i Kjøbenhavn samtidig nedsættes; begge disse Foranstaltninger ville i alt Fald for en ikke ringe Del komme ogsaa Skibsfarten til gode. Altsaa, jeg maa erkende Rigtigheden af, at der i den seneste Tid er truffet Bestemmelse om adskillige Lettelser for Skibsfarten, og naar man ud fra denne Betragtning modsætter sig en yderligere Nedsættelse af Konsulatafgiften, saa finder jeg, at man i alt Fald maa indrømme, at der paa andre Punkter er vist god Vilje til at gøre Skibsfarten noget mindre bebyrdet, end den har været hidtil. Naar det ærede Mindretal fremhæver, at den Konsulatafgift, som efter Flertallets Forslag vil komme til at hvile paa Skibene, vil blive større, end hvad vore Nabolande kræve i Konsulatafgift af deres Skibe, saa vil jeg ikke benægte, at dette til Dels er Tilfældet. Smidlertid tror jeg dog ikke, at vor Afgift vil kunne siges at være væsentlig mere byrdefuld end den Afgift, som kræves i vore nærmeste Nabolande. Hvad Sverige og Norge angaar, tror jeg vistnok, man tør sige, at det omtrent vil staa lige. Det er meget vanskeligt at sammenligne de forskellige Landes Konsulatafgifter, fordi den Basis, hvorefter de ere paalagte, er forskellig, ligesom ogsaa de Bømpelser, som ere indrømmede i den ene og den anden Retning,